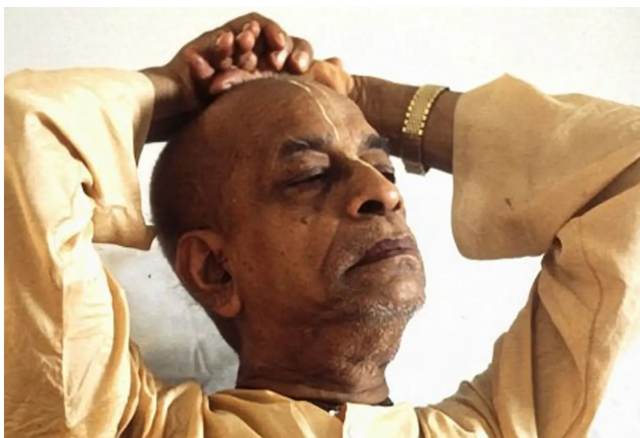

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

38. szám | *Rāma Ekādaśī* | 2022. október 21.

Odaadás A Tudatlanságban

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

abhisandhāya yo hiṁsāṁ
dambhaṁ mātsaryam eva vā
saṁrambhī bhinna-dṛg bhāvaṁ
mayi kuryāt sa tāmasaḥ

Az irigy, büszke, erőszakos, dühös és szakadár gondolkodású ember által végzett odaadó szolgálat a sötétség kötőerejének hatása alatt áll.

Magyarázat: A *Śrīmad-Bhāgavatam* Első Énekének második fejezetében már szó volt arról, hogy a legdicsőségesebb vallás az indokolatlan, motivációtól mentes odaadó szolgálat elérése. A tiszta odaadó szolgálatban az egyetlen indíték az kell legyen, hogy az ember elégedetté tegye az Istenség Legfelsőbb Személyiségét. Ez igazából nem is indíték, hanem az élőlény tiszta helyzete. Amikor valaki a feltételekhez kötött szinten végez odaadó szolgálatot, akkor követnie kell a hiteles lelki tanítómester utasításait, s teljesen át kell magát adnia neki. A lelki tanítómester a Legfelsőbb Úr megnyilvánult képviselője, mert a tanítványi láncon keresztül kapja és adja tovább az Úr utasításait ahogy azok vannak. A *Bhagavad-gītā* leírja, hogy a benne található tanítást a tanítványi láncolaton keresztül kell megkapnunk, mert másképp meghamisíthatják. Egy hiteles lelki tanítómester irányításával az Istenség Legfelsőbb Személyisége elégedettségéért cselekedni azt jelenti, hogy az ember tiszta odaadó szolgálatot végez. Viszont ha a saját érzékeinek kielégítésére vágyik, akkor az odaadó szolgálata máshogy nyilvánul meg. Az ilyen ember lehet erőszakos, büszke, irigy és dühös és az érdeke nem azonos az Úréval.

Aki azért közelít a Legfelsőbb Úrhoz, hogy odaadó szolgálatot végezzen, de büszke, irigy másokra vagy bosszúálló, az a düh kötőerejének hatása alatt áll. Azt gondolja, hogy ő a legjobb *bhakta*. Az így végzett odaadó szolgálat nem tiszta, hanem kevert, s a legalacsonyabb szinten, a *tāmasaḥ* szintjén áll. Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura azt tanácsolja, hogy a nem jó jellemmel rendelkező Vaiṣṇavát el kell kerülni. *Vaiṣṇava* az, aki az Istenség Legfelsőbb Személyiségét fogadta el élete végső céljaként. Viszont ha nem tiszta, és még önző érdekei vannak, addig nem egy kiváló jellemű,

elsőrendű *Vaiṣṇava*. Az ember a tiszteletét ajánlhatja neki, mert a Legfelsőbb Urat fogadta el élete végső céljaként, de nem szabad egy olyan *Vaiṣṇava* a társaságában maradni, aki a tudatlanság kötőerejének hatása alatt áll.

Száz Intelem A Közönséges Ízek Ellen

Prākṛta Rasa Śata Dūṣaṇī

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

A társadalom magasabb osztályainak tagjai között a transzcendenst illető különböző hiedelmek birodalmának átszelésére három fő út létezik. Ezeket *karma* (anyagi eredményeket hozó cselekedetek), *jñāna* (a transzcendentális tudás művelése) és *bhakti* (tisztán meghódolt odaadó szolgálat) néven ismerjük. A *karma* útja magába foglalja azon elrendezéseket, melyek célja az átmeneti, világi hasznok elérése, amiket az élet anyagi feltételekhez kötöttsége által csapdába ejtett lelkek élveznek. A *jñāna* útja a múló anyagi dolgokról és a patrióta érdekekhez kapcsolódó mulandó zavarodottságról és hasonlókról való lemondást, azután pedig a személytelen *Brahman* megkülönböztetés nélküli lelki valósága utáni keresést jelenti. A harmadik út pedig a pozitív cselekvés, amely transzcendentális a *karmához*, a *jñānához* és az anyaghoz összességében. Ez az az út, melynek során az ember a szolgálatra legméltóbb, Śrī Kṛṣṇa szolgálatának kedvező tetteket műveli. Ezt nevezik *bhakti-mārgának*, a tiszta odaadás útjának.

A *bhakti* útján három különböző fejlődési szint van. Az első a *sādhana*, az odaadó gyakorlás, amit a *bhāva*, az eksztatikus szeretet ébredése követ, s végül a fejlődés a *prema-bhaktiban*, a tiszta szeretetben végzett ötök odaadó szolgálatban tetőzik. A gyakorlati odaadó szolgálat során sok akadály létezik, s a folyamatot, mellyel ezek eltüntethetők *anartha-nivṛttinek* hívják. E munkában Śrī Siddhānta Sarasvatī (Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī) ezt a folyamatot Śrī Gaurāṅga-Sundara legfelsőbb bámulatos és csodálatos kedvteléseire és a Gosvāmīk, akik e kedvtelésekben az Úr örök társai által megalapozott véleményére támaszkodva mutatja be.

prākṛta ceṣṭate bhāi kabhu rasa haya nā
jaḍīya prākṛta-rasa śuddha-bhakta gāya nā

Ó, testvérek! Semmilyen anyagi erőfeszítés soha nem képes a *rasa*, a transzcendentális íz ébredését előidézni! Az Úr tiszta *bhaktája* soha nem dicsőít semmilyen anyagi a tompa anyagi világból eredő *rasát*.

prākṛta-rasera śikṣā-bhikṣā śiṣye cāya nā
rati binā jei rasa tāhā guru deya nā

Az igazi tanítványok nem vágynak arra, hogy a lelki tanítómesterüktől az anyagi *rasával* kapcsolatos tanítást kérjenek, egy hiteles lelki tanítómester pedig nem tanít semmilyen olyan *rasáról*, melyben nincs jelen a *rati*, az Úr iránti transzcendentális szerető ragaszkodás.

nāma rasa dui vastu bhakta kabhu jāne nā
nāma rase bheda āche, bhakta kabhu bole nā

Egy *bhakta* sosem tesz különbséget Kṛṣṇa Szent Neve és a *rasa* között, ezért sosem mondja, hogy a Szent Név és az odaadás ízei különbözőek.

'ahaṁ-mama' bhāva-sattve nāma kabhu haya nā
bhoga-buddhi nā chāḍile aprākṛta haya nā

A Szent Név sosem tárul fel annak, aki az „én és enyém" fogalmakban gondolkodik. Ha valaki nem utasítja el az élvező mentalitást, akkor sosem fogja elérni a transzendentális szintet.

prākṛta jaḍera bhoge kṛṣṇa-sevā haya nā
jaḍa-vastu kona-o kāle aprākṛta haya nā

Az Úr Kṛṣṇa iránti odaadó szolgálatot sosem lehet az anyagi érzéktárgyak élvezetén keresztül végezni, az anyagi dolgok pedig sosem vehetik fel a transzcendens tulajdonságait.

jaḍa-sattā vartamāne cit kabhu haya nā
jaḍa-vastu cit haya bhakte kabhu bole nā

A tompa anyagi dolgok sosem tudatosak, ezért az Úr *bhaktája* soha nem tulajdonít öntudatot evilági dolgoknak.

jaḍīya viṣaya-bhoga bhakta kabhu kare nā
jaḍa-bhoga, kṛṣṇa-sevā kabhu sama haya nā

Egy igazi *bhakta* soha nem foglalkozik anyagi dolgok élvezetével. Az anyagi élvezet és a Kṛṣṇa

iránti odaadó szolgálat soha, semmilyen körülmények között nem azonos.

nija-bhogya kāme bhakta 'prema' kabhu bole nā
'rase ḍagamaga acho' śiṣye guru bole nā

Egy őszinte *bhakta* sosem állítja, hogy az ember saját érzékeinek a kéj által vezérelt élvezete egyenlő a *premával*. Egy hiteles lelki tanítómester sosem mondja a tanítványának, hogy „Az isteni *rasa* ízeiben vagy elmerülve!"

'rase ḍagamaga āmi' kabhu guru bole nā
jaḍīya rasera kathā śiṣye guru bole nā

Egy hiteles lelki tanítómester sosem állítja, hogy az „Az isteni *rasa* ízeibe merültem!" És a tanítványait sem tanítja durva világi ízekről.

jaḍa-rasa-gāne kabhu śreyaḥ keha labhe nā
kṛṣṇake prākṛta boli' bhakta kabhu gāya nā

Soha senki nem érte el a végső hasznát azáltal, hogy közönséges ízeket dicsőített volna. Egy hiteles *bhakta* sosem mondja azt, hogy az Úr Kṛṣṇa evilági személy.

nāmake prākṛta boli' kṛṣṇe jaḍa jāne nā
kṛṣṇa-nāma-rase bheda śuddha-bhakta māne nā

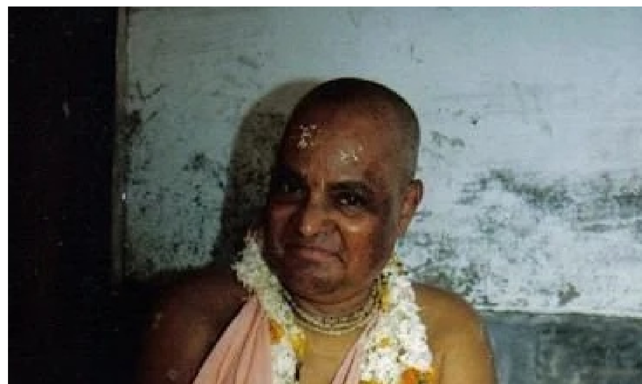
Egy *bhakta* sosem mondja, hogy Kṛṣṇa Szent Neve anyagi, mivel Kṛṣṇát nem lehet az anyagon keresztül megismerni. Egy tiszta *bhakta* nem tesz különbséget Kṛṣṇa Szent Neve és a *rasa* között.

Forrás

– Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura: Prakṛta-rasa-śata-dūśaṇī. Angol fordítás: Dasarath Suta Das. Nectar Books. Union City, Georgia. 1993.
– Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura: Prakṛta-rasa-śata-dūśaṇī. In: Kīrtanāñjali. Sri Gopinath Gaudiya Math. Mayapur. 1997.

Hogyan Találd Meg A Sādhut?

Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja

Bhakta: Hogyan lehet felismerni egy *sādhut*?

Gour Govinda Swami: Sírj Kṛṣṇa előtt! Csak Ő tud segíteni, hogy találj egy *sādhut*! Te nem vagy képes arra, hogy felismerd! Nincs meg a látásod, hogy lásd a *sādhut*. Ha megpróbálod magadtól felismerni, akkor be fognak csapni! Ha komoly vagy, akkor sírj Előtte! „Ó, Kṛṣṇa! A szolgád vagyok!"

Ezt Mahāprabhu tanította nekünk. Ezt jelenti Kṛṣṇa előtt sírni: „Ó, Nanda-tanuja, Nanda Mahārāja fia! A *kiṅkarád*, a szolgád vagyok! Valahogyan beleestem az anyagi létezés e borzalmas óceánjába, és időtlen-idők óta csak fuldoklok! De szolgálni akarlak Téged! Hogyan szolgálhatlak? Hogyan lehetnék egy porszem a lótuszlábadon? Kérlek, segíts!" Csak sírjatok! A *sādhu* segítsége nélkül nem juthattok Kṛṣṇa közelébe. Nem tudjátok kimondani Kṛṣṇa Nevét sem! Amikor így sírtok, Kṛṣṇa ott van a szívetekben mint Paramātmā, és azt fogja mondani: „Ó, most Értem sír!" És el fogja rendezni a dolgokat! Ez a megfelelő út.

Ha viszont a saját erőfeszítésedből próbálod meg felismerni a *sādhut*, akkor be fognak csapni! Nincs meg a látásod, nem vagy képes látni a valódi dolgokat. Sokan vannak, aki csak a külsőségeiket tekintve *sādhu*k. El fog varázsolni, amiket tesznek. „Ó, ő egy nagyszerű *sādhu*, igen! Ő aranyat csinál!" És be lesztek csapva! Így nem kaphatjátok meg az igazi *sādhut*.

Az a valódi *sādhu*, aki teljesen Kṛṣṇában merül el, éjjel-nappal, huszonnégy órán át. Ő megkapta Kṛṣṇát, Ő Kṛṣṇával van! Neked tudja adni Kṛṣṇát! De te nem látod Őt, mert nincs meg hozzá a látásod! Mindössze annyit tehetsz, hogy a szíved mélyéről sírsz Kṛṣṇához. De ez nem egy külsődleges sírás, hanem belül történik. Ekkor majd Kṛṣṇa, Aki ott van a szívedben látni fogja, hogy sírsz és segíteni fog!

Házi program. 1993. május,
Vancouver, Canada

Kṛṣṇa Hazatér Az Erdőből

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura: Śrī Kṛṣṇa-bhāvanāmṛta – részlet

Amikor Kṛṣṇa a városkapuhoz ért, Nanda Mahārāja meglátta, kinyújtotta a karját és átölelte Őt. Ahogyan Kṛṣṇát az ölébe vette, megdermedt teste az eksztázistól lúdbőrös lett. Ketten együtt úgy ragyogtak, mint a Kailāsa hegyen lévő tóban

úszó gyönyörű kék lótuszvirág. Nanda Bābā hátratolta Kṛṣṇa turbánját, hogy magába szívhassa fia illatát, miközben szeretetének könnyeiben fürdette. Arcával eltakarta Kṛṣṇáét, s így olyanok voltak, mint egy tökéletes, a holdat elrejtő őszi felhő, mely hűsítő sugaraival szünteti meg a nappali hőség okozta szenvedést.

Mindeközben Yaśodā Rāṇī nagyon aggódott, s ki-kiment a palota udvarára, arca pedig a fiának késése miatti különféle nyugtalanságait tükrözte. Egyszer csak megpillantotta imádott fiát, s ekkor – mint a Yamunā – szemeiből ömleni kezdtek a könnyek, melleiből pedig a Gangeszhez hasonlóan folyt a tej. Az eksztázistól megdermedten ölelte át a fiát, és hogyléte felől kérdezte. Mivel szemeit a szeretet könnyei öntötték el, Yaśodā nem látta jól Őt.

Ekkor Balarāma anyja Rohiṇī egy bájos *āratit* mutatott be Kṛṣṇának úgy, hogy apró, égő kanócú aranylámpásokkal körözött, majd Kṛṣṇát az anyja ölébe tette.

– Olyan Kṛṣṇa, mint a hold, születése helyének ölében ülve, mely mintha csak a szülői ragaszkodás nektáróceánja lenne? Ő a szeretet ékköveinek királya saját bányájában ülve vagy egy zafírokkal díszített baba, mely e zafíroktól kékes színű és a nektári ragaszkodás pézsmájával van bekenve, s a sors által szépen az ő ölébe helyezve?

Habár Kṛṣṇa már Yaśodā ölében ült, anyja még mindig teljesen meg volt dermedve, ezért Kṛṣṇa így szólt hozzá:

– Ó, anyám! Itt ülök már az öledben! Ahelyett, hogy a könnyeid záporozod, miért nem nézel inkább Rám? – majd kezével letörölte anyja arcáról a könnyeket, ezzel oly boldoggá téve őt, mintha csak egy tóban úszó hattyú lett volna. Yaśodā saját tejével mosta le Kṛṣṇa testéről a tehenek lábai által felvert és rárakódott port, és szeretettel megsimogatta. Amikor Vātsalya Lakṣmī, a szülői szeretet istennője látta, hogy Yaśodā semmihez sem hasonlítható eksztázishullámainak nincs határa, külső tudatára ébresztette és Kṛṣṇa testének dédelgetésével foglalta le, a szolgálólányokat pedig azzal bízta meg, hogy dörzsöljék be Kṛṣṇa testét, azután pedig fürdessék meg Őt.

Yaśodā elolvadt a szeretettől, amikor Kṛṣṇának a következőket mondta:

– Ó, Vatsa, tiszta szeretet lakhelye! Nagyon aggódtam, amikor az erdőben legeltetted a teheneket! Ó, Te, Akinek az arca holdhoz hasonlít! Még csak egy kicsit sem vagy kedves hozzám! Ó, gyermekem, családod lótusza! Egyszer sem viszed magaddal az anyádat az erdőbe! Ó, kegyes fiam! Habár egy nagyon hosszú nap telt el, és habár az apád többször is megpróbált hazahozni, és habár a barátaid már nem voltak képesek elviselni a fáradtságot, az éhséget és a szomjúságot, Te mégsem jöttél haza! Miért kellene hát ennek az anyának a nehéz és haszontalan életét fenntartania?

– Ó, anyánk! Kṛṣṇa, az én igen szeszélyes barátom a játékosság tengerébe merült a barátaival (az eredeti műben szereplő *bālali* kifejezés jelenthet barátot és barátnőt is) és megfeledkezett Magáról, rólad nem is beszélve! Én vagyok az egyetlen feljebbvalója, s ha nem felügyeltem volna, akkor még most sem lenne itthon. – mondta Madhumaṅgala.

– Jól mondod, Batu! Minden nap karmolás nyomokat látok Kṛṣṇa testén, de ezek a fiúk csak nem fogadnak szót! Minden nap, amikor birkóznak, újra csak felsértik a bőrét, ami egy kék lótuszvirágnál is zsengébb! Ó, jaj! Mit tegyek, hogy megállítsam e csintalan gyerekeket? – válaszolta Yaśodā. ❀

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog